

3. W przypadkach wyjątkowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podstawą do rozliczeń między dostawcą (wykonawcą) i odbiorcą (zlecającym) stanowi kalkulacja wynikowa (bez limitowania).

4. Limit należności ustala się na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonywanych już przez dostawcę (wykonawcę) podobnych robót lub usług nietypowych oraz na podstawie przesłanek technicznych wynikających z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

5. Limit należności ustala komórka techniczna dostawcy (wykonawcy) w porozumieniu z komórką kosztów własnych.

6. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się bez względu na wartość całego zamówienia w trybie ustalonym w § 4, z tym że ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej, jednak w wysokości nie przekraczającej uzgodnionego limitu.

§ 7. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy cen produktów przeznaczonych na eksport.

§ 8. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 17 września 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego, świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 90, poz. 1003),
 - 2) zarządzenie Ministra Kolei z dnia 5 lutego 1955 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i usługi nietypowe wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Kolei, świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 18, poz. 188).
- § 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. D. Tarantowicz

459

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 9 września 1957 r.

w sprawie ograniczenia oświetlenia ulic w godzinach szczytu w okresie jesienno-zimowym 1957 r.

Na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 3 i art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W czasie od dnia 27 września 1957 r. do dnia 31 grudnia 1957 r. wprowadza się na terenie całego kraju ograniczenia w elektrycznym oświetleniu ulicznym w godzinach szczytowego obciążenia:

we wrześniu	od godz. 19.00 do godz. 21.30
w październiku	od godz. 17.00 do godz. 21.00
w listopadzie	od godz. 16.00 do godz. 21.00
w grudniu	od godz. 16.00 do godz. 21.00

2. Ograniczenie powinno być tak przeprowadzone, aby pobór mocy przez wszystkie punkty świetlne zmniejszony był na terenie każdego okręgu energetycznego o 1/3 czynnej mocy zainstalowanej oświetlenia ulicznego.

3. Ograniczenia muszą uwzględniać:

- 1) specyfikę ośrodków miejskich i wiejskich oraz komunalne interesy ludności w tych ośrodkach;
- 2) bezpieczeństwo ruchu publicznego;

3) zachowanie niezbędnego oświetlenia zewnętrznego niektórych urzędów i instytucji państwowych, jak Milicji Obywatelskiej itp.

§ 2. 1. W celu wykonania przepisów § 1 zarządy energetyczne okręgów w porozumieniu z prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast, wyłączonych z województw) ustalą w terminie do dnia 25 września 1957 r. plan ograniczeń oświetlenia ulicznego.

2. Plan powinien uwzględniać:

- 1) wielkość miejscowości i ich charakter;
- 2) wysokość ograniczenia oświetlenia dla każdej miejscowości.

3. Na podstawie planu ograniczeń oświetlenia ulicznego oddziały zakładów zbytu energii elektrycznej w porozumieniu z terenowo właściwymi prezydiami rad narodowych opracują szczegółowy przydział mocy na poszczególne grupy ulic i dróg według ich ważności dla każdej miejscowości.

4. Plany ograniczeń oświetlenia ulicznego powinny być wprowadzone w życie z dniem 27 września 1957 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. L. Salamon

460

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 13 sierpnia 1957 r.

w sprawie zakupu i ustalania cen przy zakupie koncertowych instrumentów muzycznych lub posiadających wartość artystyczną przez jednostki podległe Centralnemu Zarządowi Przemysłu Muzycznego Ministerstwa Kultury i Sztuki.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki podległe Centralnemu Zarządowi Przemysłu Muzycznego Ministerstwa Kultury i Sztuki uprawnione są do:

- 1) zakupu, z prawem dalszej odsprzedaży, koncertowych instrumentów muzycznych lub posiadających wartość artystyczną od osób innych niż wymienione w § 8 rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) bez potrzeby zachowania innych wymagań ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) i przepisów na jej podstawie wydanych;

- 2) zakupu w trybie ustalonym w pkt 1 nowych instrumentów lutniczych, posiadających wartość artystyczną, od

członków Stowarzyszenia Polskich Artystów Lutników i przez nich wykonanych.

§ 2. Przy zakupie i sprzedaży wartość przedmiotów, o których mowa w § 1, ustala komisja przy Centralnym Zarządzie Przemysłu Muzycznego.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła z dnia 29 lutego 1952 r. w sprawie zakupu i usta-

lania cen przy zakupie muzycznych instrumentów koncertowych lub posiadających wartość artystyczną przez jednostki gospodarcze podległe Ministrowi Przemysłu Drobno i Rzemiosła (Monitor Polski Nr A-29, poz. 431).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: w z. T. Zaorski

461

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 30 sierpnia 1957 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Góra Zborów” obszar wzgórza wapiennego o powierzchni 45.00 ha położonego w miejscowości Podlesice, w gromadzie Kroczyce, w powiecie zawierciańskim województwa katowickiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi szczytowe partie Góry Zborów, nazywanej również Górą Berkową, wraz z pokrywającym ją częściowo lasem sosnowym, w granicach zaznaczonych na mapce sytuacyjnej rezerwatu w skali 1:10.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i krajobrazowych licznych skał wapiennych tworzących najbardziej malowniczą grupę ostańców na Wyżynie Częstochowskiej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) eksploatacja kamienia i niszczenie lub uszkodzenie skał, wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i z pozostawieniem w ziemi karpiny,

- b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów,
 c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 d) pozyskiwanie żywicy, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie innych czynności gospodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych i pielęgnacyjnych zmierzających do przywrócenia naturalnego charakteru lasu,
 e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
 f) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 g) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
 h) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 i) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 j) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: w z. J. Knothe

462

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 30 sierpnia 1957 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Góra Chelm” obszar lasu o powierzchni 12.00 ha w Leśnictwie Hutki-Kanki Nadleśnictwa Państwowego Łysa Góra, położony w miejscowości Hutki-Kanki, w gromadzie Rokitno Szlacheckie, w powiecie zawierciańskim województwa katowickiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi 14 oddział lasu poddziały a, b, c, h, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1952—1961. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:10.000 stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych lasu bukowego o charakterze naturalnym, porastającego wzgórza wapienne na przedpolu krawędzi Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,
 b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie w miejscach, gdzie odnowienie naturalne jest niedostateczne,
 c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 d) zbiór ściółki leśnej oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych gatunkami rodzimymi rezerwatu i pielęgnacyjnych na korzyść buka w podrostach i młodnikach,
 e) pasanie zwierząt gospodarskich,
 f) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
 g) niszczenie gleby oraz wydobywanie i niszczenie skał,
 h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,